

Mestari ja yhdistyksemme isä Antti Rautio on siirtynyt ajasta ikuisuuteen

Raskain mielin ilmoitamme tämän suru-uutisen. Suurimman osan tämä tieto on jo tavoittanut sosiaalisen median kautta ja ehkä muitakin reittejä, mutta halusimme varmistaa, että tieto tavoittaa myös ne, jotka eivät ole somessa tai ole muutoin saaneet asiasta tietoa.

Antti Rautio menehtyi yllättäen kotonaan, paikassa, jota rakasti yli kaiken, saunassa. Antti nukkui pois perjantaina 3.7.2026. Asia oli erittäin yllättävä. Vielä saman viikon maanantaina näimme Antin yhdistyksemme vuosikokouksessa.

Antti oli huhtikuussa palannut noin pari vuotta kestäneeltä Kiinan-matkaltaan, ja hänen fyysinen kuntonsa oli suorastaan huomiota herättävän hyvä. Ei se ollut huono ennen matkaakaan, mutta Kiinasta palannut mies vaikutti huippukuntoiselta. Harvoin 71-vuotias mies pystyy kehittämään fyysistä kuntoaan entisestään, mutta Antti oli tässäkin poikkeus.

Kokouksen jälkeen soitin hänelle ja kerroin hämmästyneeni hänen hyvästä kunnostaan. Hän kertoi "bodanneensa" kovasti Kiinassa ollessaan. Puhuin puhelimessa myös Antin vaimon kanssa, ja hän totesi Antin olleen paremmassa kunnossa kuin koskaan.

Myös henkisesti Antti oli täydessä vauhdissa. Hänellä oli suunnitelmia tulevaisuudelle meidän kaikkien hyväksi. Antti oli viritellyt Kiinassa alustavaa yhteistyötä yhdistyksemme ja erittäin vaikutusvaltaisen, akupunktioon liittyviä asioita hoitavan tahon välille. Antti kertoi, että halutessamme voisimme kääntää yhdistystämme koskevat asiat englannin kielelle ja hän laittaisi asian rullaamaan eteenpäin. Nyt tämä asia jää tietysti toteutumatta.

Hänellä oli myös toinen ehdotus: kerran kuukaudessa järjestettäisiin "Akupunktioiltamat". Yhdistyksemme jäsenet voisivat mennä Antin kotiin keskustelemaan kaikesta akupunktioon liittyvästä. Tapahtuma olisi maksuton. Jo tämä kertoo mielestäni paljon siitä, miten tärkeää akupunktio ja meidän yhdistyksemme jäsenet olivat Antille – ja kertoo samalla paljon myös miehestä itsestään.

Antilla oli ainutkertaisen hyvät kontaktit suoraan ammattikuntamme synnyinsijoille, ja hän oli arvostettu akupunktion taitaja myös siellä.

Antti oli Akupunktioammattilaiset ry:n, entisen Baihui ry:n, "isä" ja alkuunpaneva voima. Antti oli voimakas persoona ja omasi monia taitoja sekä valtavan määrän tietoa. Tämä oli kuitenkin puoli, jota moni ei hänestä tiennyt, koska Antti ei koskaan tehnyt numeroa itsestään tai osaamisestaan. Hän ei lähtenyt briljeeraamaan tiedoillaan tai taidoillaan.

Hän kuljetti aina keskustelua sillä tasolla, jolla vastaanottaja kulloinkin kulki. Keskustelun tasoa nostettiin vain piirun verran ylöspäin tarpeen vaatiessa. Hän oli mies, joka halusi kohdentaa kaiken energian ja huomion ei itseensä vaan meihin ja akupunktiotaidon ylläpitämiseen Suomessa, säästämättä aikaa tai vaivaa. Vielä vuosikymmenten mukanaolon jälkeen hän jaksoi esimerkiksi viritellä Akupunktioiltamia kerran kuukaudessa kotonaan ja vieläpä veloituksetta. Tämä asia kuvaa erityisen hyvin häntä.

Jos Antti olisi ollut japanilainen, häntä olisi voinut luonnehtia samurain tapaan mieheksi, jonka elämässä palvelutehtävä oli keskeinen.

Sain 21 vuoden aikana tutustua häneen hieman lähemmin. Joskus näimme tai soittelimme parikin kertaa viikossa. Vaikka Antilla oli elämässään, kuten meillä kaikilla, joskus hankalia ja vakaviakin asioita sekä huolia, hän ei koskaan valittanut niistä tai halunnut niille huomiota.

Välittömästi hän käänsi keskustelun siihen: "Kuinka itse voit?" Voiko hän auttaa jotenkin? Onko jossain joku, jota voisimme auttaa akupunktiolla kärsimyksensä keskellä? Kuinka voisimme kehittää alaamme ja yhdistyksemme jäsenten osaamista?

Kun minua pyydettiin kirjoittamaan nämä muistosanat, oli vaikea päättää, mistä kirjoitan. Tuosta miehestä voisi kirjoittaa vaikka parin kirjan verran. Jos joku ei tarkkaan tunne hänen historiaansa tai hänen oppi-isiänsä, lisää voi lukea yhdistyksemme kotisivuilta.

Yhdistyksessämme voi olla ihmisiä, jotka eivät koskaan tavanneet Anttia. Siksi halusin kirjoittaa erityisesti tästä puolesta hänen persoonassaan ja tuoda esille, kuinka tämä kaikki ei ollut Antille vain työtä tai harrastus. Minulle jäi vahva tunne, että olimme Antille kuin toinen perhe.

Antilla oli poikkeuksellinen kyky kohdata ihmisiä. Hän kohteli kaikkia samanarvoisesti ja arvostavasti ja löysi ihmisistä hyvää. Hänellä ei tuntunut olevan suosikkeja tai inhokkeja.

Jo Antin eläessä sanoin toisinaan jollekin, että hän oli yksi tärkeimmistä ihmisistä, joita olen aikuisiälläni tavannut. Paitsi että sain häneltä uuden, hienon ammatin, hän opetti minua ajattelemaan täysin uudella tavalla.

Tämä oli myös Antin tavoite ja intohimo opettamisessa. Hän ei halunnut, että pämppäämme päähämme suuren määrän ulkoa opittua tietoa, pistelistoja, reseptejä ja muuta vastaavaa. Hän halusi meidän oppivan ajattelemaan ja käyttämään kirjoitettuja tekstejä ajattelumme apuvälineinä.

Hän sanoi, että kun olette oppineet ajattelemaan, voitte myöhemmin ottaa jonkin tekstin kohdan, jota ette muista ulkoa, ja katsoa, mitä asiasta sanotaan. Kaikkea ei ole pakko muistaa ulkoa.

Henkinen perintö, jonka Antti jätti meille jälkeensä niin ihmisenä kuin aktiivisena toimijana alan ja meidän kaikkien hyväksi, on vertaansa vailla. Hän jätti suuren jäljen Suomen akupunktiopiireihin ja meidän monen sydämeen.

Lepää rauhassa, Mestari

Akupunktioammattilaiset ry:n hallituksen puolesta
Ossi Airaksinen